

Dosarul nr. 3ra-140/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Vl. Clima, E. Palanciuc, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului depus de Lozan Alexandru,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Lozan împotriva Serviciului Vamal cu privire la constatarea încălcării drepturilor prevăzute la art. 55 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă până la restabilirea în funcție, calculându-se și sporul pentru eficiență în activitate stabilit la art. 8¹ din Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 22 martie 2012, precum și cu aplicarea prevederilor Legii privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr. 270 din 23 noiembrie 2018, anularea integrală a înscrierii din carnetul de muncă, compensarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a casat hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o decizie nouă, prin care acțiunea lui Lozan Alexandru a fost declarată inadmisibilă

constată:

La 08 noiembrie 2018 Alexandru Lozan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la constatarea încălcării drepturilor prevăzute la art. 55 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, obligarea emiterii ordinului de reîncadrare în funcția publică exercitată înainte de suspendare, obligarea prezentării informației detaliate privind salariul mediu din 08 august 2018 – până la 08 noiembrie 2018, calculând și sporul pentru eficiență în activitate stabilit la art. 8¹ din Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 22 martie 2012, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă din 08 august 2018 până la restabilirea în funcție, obligarea prezentării copiilor legalizate a carnetului de muncă, anularea integrală a înscrierii din carnetul de muncă cu nr. d/o 28 din 07 iunie 2016, compensarea prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că în rezultatul promovării concursului pentru ocuparea funcției publice vacante, la 16 mai 2011 a fost angajat în funcția de inspector superior în Direcția audit intern al Serviciului Vamal.

Ulterior, prin Ordinul nr. 760-p din 16 august 2012 a fost numit prin transfer în funcția de inspector superior, iar la 24 martie 2014 prin ordinul Serviciului Vamal nr. 343-p a fost numit în funcția de inspector principal al Secției supravegherea încasării obligației vamale și asistență juridică, Direcția control al încasării obligației și asistență juridică al Serviciului Vamal.

Prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 585-p din 08 iunie 2016, au fost suspendate raporturile de serviciu cu el, făcându-se trimitere la prevederile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură penală – „Suspendarea provizorie din funcție”.

La 14 iunie 2017 a recepționat scrisoarea nr. 28/03-78/8 a Serviciului Vamal, la care a fost anexat ordinul nr. 585-p din 08 iunie 2016.

Concomitent, i s-a comunicat că în caz de încetare a situației indicate în art. 53 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 și la prezentarea actelor confirmative despre lipsa interdicțiilor de a se deplasa la locul de muncă și de exercitare a atribuțiilor de serviciu, este posibilă reluarea raporturilor de serviciu cu el.

Prin sentința irevocabilă din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 de unități convenționale, ceea ce a constituit 40000 de lei.

A fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) din Codul penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce a constituit 10000 de lei.

Conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 2100 unități convenționale, ceea ce a constituit 42000 de lei.

S-a încasat din contul său în beneficiul lui Zzzzzz prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în mărime de 5000 de lei.

S-a încasat din contul său în beneficiul lui Zzzzzz prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 5000 de lei.

Totodată, instanța de judecată a menționat că nu urmează să-i fie stabilită pedeapsă complementară prevăzută de art. 65 alin. (3) din Codul penal, privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, solicitată de acuzare, deoarece caracterul infracțiunii săvârșite de el în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, nu face imposibilă păstrarea de către el a dreptului de a activa în domeniul public.

Beneficiind de dreptul prevăzut în art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, a achitat jumătate din amenda stabilită prin sentința din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, și anume în mărime de 21000 de lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. VSVF-F 100 din 10 iulie 2018.

Conform art. 111 alin. (1) lit. e) din Codul penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blindă decât închisoarea – după executarea pedepsei.

Consideră că achitând amenda stabilită prin sentința din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, pedeapsa a fost executată.

La 20 iulie 2018 s-a adresat Serviciului Vamal cu cererea nr. 16592, iar la 03 august 2018 a depus suplimentul la cerere înregistrată sub nr. 18047, prin care a adus la

cunoștință despre încetarea situației ce a stat la baza suspendării raporturilor de serviciu și în temeiul art. 55 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, a solicitat reîncadrarea în funcția publică exercitată înainte de suspendare, cu reluarea activității de muncă, începând cu data de 08 august 2018.

La cerere a anexat sentința din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și ordinul de încasare a numerarului nr. VSVF-F 100 din 10 iulie 2018.

Conform art. 40 alin. (1) din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr. 302 din 21 decembrie 2017, modificarea, suspendarea raporturilor de serviciu ale funcționarului vamal și reîncadrarea acestuia în funcție se efectuează conform prevederilor Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Conform art. 55 alin. (2¹) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, reîncadrarea funcționarului public în condițiile alin.(1) și (2) se dispune prin act administrativ al persoanei/organului care are competență legală de numire în funcție.

În circumstanțele expuse Serviciul Vamal urma să emită ordin de reîncadrare a lui în funcția publică exercitată înainte de suspendare.

Însă, nici după expirarea a termenului de 30 de zile lucrătoare din momentul depunerii cererii din 20 iulie 2018 și celei suplimentare din 03 august 2018, nu a primit răspuns, pârâtul nu a întreprins nicio măsură în acest sens.

Conform pct. 50 din Regulamentul privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1449 din 24 decembrie 2007 (în vigoare până la 01 ianuarie 2019), în caz de suspendare a contractului individual de muncă, înscrierile corespunzătoare în carnetele de muncă ale salariaților se vor efectua cu indicarea normei pertinente a Codului muncii (articolul, alineatul, punctul, litera), precum și a temeiului concret de suspendare prevăzut de norma respectivă.

De exemplu: „Contractul individual de muncă este suspendat în legătură cu omiterea termenului de trecere a controlului medical, conform art.76 lit. h) din Codul muncii”.

Serviciul Vamal, contrar legislației în vigoare, a efectuat înscrierea cu privire la suspendarea din funcție în carnetul său de muncă cu abateri esențiale și incorecte, ca rezultat afectându-i imaginea și se răsfrânge negativ asupra realizării dreptului la muncă.

În perioada suspendării din funcție, în care i s-a refuzat nejustificat reîncadrarea la serviciu, i s-au creat incomodități de ordin moral și financiar.

Pentru a avea posibilitatea să-și întrețină familia, a fost nevoit să apeleze și la împrumuturi bănești de la organizațiile de microfinanțare (contractul de împrumut nr. 1934 din 26 octombrie 2018).

A încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Andrei Salcuțan în sumă de 7000 de lei, care în conformitate cu art. 90 lit. i) și art. 96 din Codul de procedură civilă, care urmează a fi încasate de la pârât.

A cerut Alexandru Lozan admiterea acțiunii, constatarea încălcării a drepturilor sale stabilite la art. 55 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008; obligarea emiterii ordinului privind reîncadrarea în funcția publică exercitată înainte de suspendare, obligarea prezentării informației detaliate privind salariul mediu din 08 august 2018 până la 08 noiembrie 2018, calculând și sporul pentru eficiență în activitate, stabilit de prevederile art. 8¹ din Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 22 martie 2012; încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă din 08 august 2018, până la restabilirea în funcție; obligarea prezentării copiile legalizate a carnetului de muncă; anularea integrală a

înscrierii din carnetul de muncă cu nr. d/o 28 din 07 iunie 2016, încasarea sumei de 10000 de lei prejudiciul moral și 7000 de lei cheltuieli de judecată.

La 11 martie 2019 Alexandru Lozan a depus cerere de chemare în judecată concretizată, invocând că la 05 decembrie 2018 Serviciul Vamal a emis ordinul nr. 1361-p, prin care a fost reîncadrat în funcția de inspector principal, Secția supravegherea încasării silite, Direcția control juridic și executare silită, funcție publică exercitată înainte de suspendare, care i-a fost adus la cunoștință, contra semnătură, la 01 martie 2019, prezentându-se la această dată la serviciu.

În cadrul ședinței de judecată din 19 noiembrie 2018 i-au fost prezentate copiile legalizate din carnetul său de muncă.

În contextul expus, a cerut Alexandru Lozan admiterea acțiunii, constatarea încălcării drepturilor prevăzute la art. 55 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008; încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu 08 august 2018 până la restabilirea în funcție 01 martie 2019, calculându-se și sporul pentru eficiență în activitate stabilit la art. 8¹ din Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 22 martie 2012, precum și cu aplicarea prevederilor Legii privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr. 270 din 23 noiembrie 2018; anularea integrală a înscrierii din carnetul de muncă cu nr. d/o 28 din 07 iunie 2016; încasarea sumei de 10000 de lei prejudiciul moral și 7000 de lei cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Alexandru Lozan a fost admisă în parte.

S-a constatat încălcarea de către Serviciul Vamal a drepturilor lui Alexandru Lozan stabilite la art. 55 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008.

S-a încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Alexandru Lozan salariul mediu pentru absența forțată de la muncă din data de 08 august 2018 până la restabilirea în funcție 01 martie 2019, calculându-se și sporul pentru eficiența în activitate, stabilit la art. 8¹ din Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 22 martie 2012, precum și cu aplicarea prevederilor Legii privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr. 270 din 23 noiembrie 2018.

S-a încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Alexandru Lozan suma de 8 000 de lei prejudiciul moral și 5 000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță a motivat soluția că Serviciul Vamal la devenirea sentinței irevocabile urma să emită ordin de reîncadrare a reclamantului Alexandru Lozan în funcția publică exercitată înainte de suspendare.

Serviciul Vamal nu a examinat cererile lui Alexandru Lozan depuse la 20 iulie 2018 și la 03 august 2018, nu a emis ordin de reîncadrare în serviciu, prin ce reclamantul a fost ilegal lipsit de dreptul la muncă.

Ordinul de reîncadrare în funcție a fost emis de Serviciul Vamal abia la 05 decembrie 2018 după adresarea reclamantului în judecată, în special după prima ședința de judecată, și adus la cunoștința acestuia la 01 martie 2019, de când au reînceput relațiile de serviciu (f.d. 66).

Prin emiterea ordinului respectiv, Serviciul Vamal a recunoscut încălcarea prevederilor art. 55 din Legea nr. 158/2008.

În perioada 08 august 2018 – 01 martie 2019 Alexandru Lozan a fost lipsit forțat de la muncă din vina angajatorului din care motiv prin prisma art. 329 și art. 330 din

Codul muncii urmează să fie achitat salariul neprimit și prejudiciul moral cauzat ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, doar nu în mărimea solicitată, dar reieșind din salariul mediu lunar, ceea ce constituie 8000 de lei.

Dacă Serviciul Vamal nu-i îngrădea lui Alexandru Lozan dreptul la reîncadrarea în funcția publică exercitată înainte de suspendare, acesta beneficia de sporul lunar prevăzut la art. 8¹ alin. (1) din Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 22 martie 2012.

Referitor la pretenția lui Alexandru Lozan privind anularea înscrierii nr. d/o 28 din 07 iunie 2016 din carnetul de muncă, prima instanță a considerat-o neîntemeiată, menționând că reclamantul nu a prezentat probe ce ar demonstra faptul că înscrierea este necorespunzătoare, incorectă, efectuată cu abateri esențiale.

Privitor la argumentul reprezentantului Serviciului Vamal că acțiunea este tardivă, a indicat prima instanță că conform art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Prin suplimentul la cerere din 03 august 2018, la care au fost anexate actele confirmative, Alexandru Lozan a solicitat reluarea activității începând cu 08 august 2018, însă acest lucru nu s-a produs, din care motiv la 08 noiembrie 2018 a depus cerere de chemare în judecată, încadrându-se în termenul stabilit de lege.

Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, prima instanță a constatat că prin bonul de plată seria EN nr. 470188 din 08 noiembrie 2018 se confirmă faptul că Alexandru Lozan a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 7000 de lei (f.d. 21).

La 05 aprilie 2019, Serviciul Vamal a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

La 02 mai 2019, Alexandru Lozan, reprezentat de avocatul Andrei Salcuțan a depus apel împotriva hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Prin încheierea din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, a fost declarat inadmisibil apelul depus de Alexandru Lozan reprezentat de avocatul Andrei Salcuțan împotriva hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

La 24 iunie 2019 Serviciul Vamal a prezentat partea motivată a apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 30 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o decizie nouă, prin care acțiunea lui Lozan Alexandru a fost declarată inadmisibilă.

Instanța de apel a motivat soluția că la 20 iulie 2018 Lozan Alexandru s-a adresat Serviciului Vamal cu cererea nr. 16592, iar la 03 august 2018 a depus suplimentul la cerere înregistrată sub nr. 18047, prin care a adus la cunoștință despre încetarea situației ce a stat la baza suspendării raporturilor de serviciu și în temeiul art. 55 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, a solicitat reîncadrarea în funcția publică exercitată înainte de suspendare, cu reluarea activității de muncă, începând cu data de 08 august 2018.

La cerere a anexat sentința din 25 iunie 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni și ordinul de încasare a numerarului nr. VSVF-F 100 din 10 iulie 2018 (f.d. 7-8).

Conform art. 16 alin. (1) și (4) din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), petiționarii, care consideră că drepturile lor sunt lezate și nu sunt de acord cu deciziile organului sau persoanei oficiale, care au examinat petiția, au dreptul de a se adresa în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, dacă, conform legii, se adresează direct în instanță, sau de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă, sau, în caz dacă în intervalul menționat nu au primit răspuns – din ziua când trebuiau să-l primească.

Instanța de contencios administrativ examinează cererea conform prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

La 08 noiembrie 2018 Alexandru Lozan s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Conform art. 16 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Potrivit art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri.

Alexandru Lozan urma să se adreseze cu acțiune în judecată la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii, prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins.

La caz, nu pot fi aplicate prevederile art. 355 din Codul muncii, deoarece funcția în litigiu este una publică, respectiv termenul de adresare în judecată a fost de 30 de zile prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, adică termenul de 30 de zile în care trebuia să primească răspuns la cererea din 03 august 2018 a expirat la 03 septembrie 2018.

Prin urmare, cel târziu la 04 octombrie 2018 Lozan Alexandru urma să se adreseze în instanța de judecată, pe când reclamantul a depus acțiune abia la 08 noiembrie 2018, depășind termenul legal cu 34 de zile.

Mai mult ca atât, Lozan Alexandru nu a solicitat repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, cu prezentarea probelor în acest sens ce justifică omiterea termenului de prescripție.

În condițiile stabilite de legiuitor pentru exercitarea dreptului la acțiune în interiorul termenului de prescripție, trebuie să asigure o îmbinare echitabilă a intereselor persoanelor fizice și juridice, inclusiv dreptul de a fi examinată cauza „în mod echitabil”.

Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalității armelor.

Aceasta presupune posibilități procedurale egale pentru părțile în proces, indiferent de calitatea lor, astfel încât fiecare parte la proces trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza, în condiții în care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă sau mai avantajoasă în raport cu adversarul său.

Între părți trebuie să se mențină un echilibru corect.

La 18 noiembrie 2019, Alexandru Lozan a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei instanței de apel, la 30 noiembrie 2019 a prezentat partea motivată a

recursului, iar la 24 ianuarie 2020 cerere de recurs concretizată, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei din 30 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului Alexandru Lozan a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, în special art. 76 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, care stipulează că dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației speciale care reglementează activitatea funcționarilor publici, și art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, care stabilește că, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Prin suplimentul la cerere din 03 august 2018, la care au fost anexate actele necesare, a solicitat reluarea activității începând cu 08 august 2018, acest lucru nu s-a produs, din care motiv la 08 noiembrie 2018 a depus cerere de chemare în judecată, încadrându-se în termenul stabilit de lege.

Instanța de apel urma să constate încălcarea de către Serviciul Vamal a drepturilor sale prevăzute de art. 55 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, iar deoarece acesta este un litigiu individual de muncă, acesta este guvernat de prevederile art. 355 din Codul muncii.

La 09 decembrie 2019, 09 ianuarie 2020 și 24 ianuarie 2020 în adresa Serviciului Vamal a fost expediată copia recursului motivat și concretizat, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței (f.d. 222, 237, 243).

La 14 februarie 2020, Serviciul Vamal a depus referință asupra recursului lui Alexandru Lozan împotriva din deciziei din 30 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil sau după caz respingerea acestuia ca nefundat și menținerea deciziei instanței de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 30 octombrie 2019.

Cererea de recurs a fost depusă la 18 noiembrie 2019, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului depus de Alexandru Lozan în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Alexandru Lozan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul lui Alexandru Lozan cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Alexandru Lozan.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Alexandru Lozan se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Sveatoslav Moldovan